

عنوان مقاله:

شهر دوستدار کودک: ارزیابی و مقایسه چگونگی پاسخگویی به اصول شهردوستدار کودک در بافت های جدید و سنتی ایران، نمونه موردی شهرک سپاهان شهر و محله جوباره اصفهان

محل انتشار:

هویت شهر، دوره 8، شماره 18 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

علی غفاری - استاد، گروه شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی.

محمود قلعه نوئی - استادیار، مدیرگروه شهرسازی دانشگاه هنر اصفهان.

خشایار عمادی - دانشجوی دکترای طراحی شهری، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

کودکان به عنوان مهمترین و در عین حال آسیب پذیرترین گروه جامعه با مطرح شدن نظریه شهر دوستدار کودک مورد توجه بیشتری قرار گرفته اند. با این وجود در بیشتر شهرها چندان توجهی به آنها نشده است. هدف این مقاله شناسایی نقاط ضعف و قوت شهرهای جدید و سنتی و مقایسه آنها در راستای اصول و شاخص های شهردوستدار کودک است. پژوهش حاضر کاربردی و ترکیبی از روش های کمی و کیفی و گردآوری اطلاعات آن به صورت میدانی می باشد. بدین منظور با بررسی اصول و شاخص های شهر دوستدار کودک در منابع مختلف و سپس جمع بندی آنها چارچوبی از شاخص های شهر دوستدار کودک تدوین شد. سپس برای هر شاخص چند زیرشاخص تبیین و توسط تکنیک فرایند ارزیابی سلسله مراتبی ارزیابی شد. دوماه جوباره و سپاهان شهر اصفهان به روش فوق با یکدیگر مقایسه شدند. نتیجه پژوهش نشان داده است که محله جوباره به عنوان محله ای قدیمی کودک مدارتر است.

کلمات کلیدی:

کودک، شهر دوستدار کودک، شاخص های شهر دوستدار کودک، اصفهان، ارزیابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/986311>

